

Episcopia Diecezană

Organul oficial al eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

Abonamente Parohii cl. I 450 Lei " cl. II 400 Lei " cl. III 350 Lei Sub clasă 300 Lei Particulari 200 Lei	MANUSCRISELE SE VOR TRIMITE PE ADRESA CONSILIULUI EPARHIAL, SECȚIA CULTURALĂ EPISCOPIA CARANSEBEȘULUI CONT C. E. C. Nr. 89678	Publicații Concursse protepopiate . . . 1000 Lei " parohii cl. I 600 Lei " " " II 500 Lei " " " III 400 Lei Diferite publicații cm. □ . . . 6 Lei
---	--	---

Caritatea creștină

Creștinismul, în esența lui poate fi definit mai plastic: *Religia iubirii*.

Intreaga „lege și prorocii“ este cuprinsă în porunca: „*Să iubești pe Domnul Dumnezeuul tău din toată inima ta și din tot cugetul tău... iar pe aproapele tău ca pe tine însuși*“: (Matei XXII, 37—39).

În aceste cuvinte de limpezime clasică, Mântuitorul a statornicit îndatoririle esențiale ale fiecărui membru a bisericii Lui. După iubirea lui Dumnezeu, iubirea aproapelui este cea mai prețuită virtute și mijlocul cel mai sigur prin care cineva se învrednicește de împărăția veșniciei.

Iubirea aproapelui — în creștinism — nu este numai o podoabă de ordin sentimental, ci în primul rând o împletire de obligații exteriorizate prin fapte, față de semenul său.

Am fi lipsiți de obiectivitate, dacă am afirma că sentimentul milei ar fi o podoabă exclusivă a creștinismului. Acest sentiment este ceva structural în firea omului. Acte de milostenie, de ajutorare a aproapelui, existau și în păgânism, dar acestea nu porneau din dragoste curată ci din anumite calcule egoiste și personale.

Iisus a arătat adevăratul sens al iubirii aproapelui și a stabilit valoarea acestei virtuți creștine. Aproape fiecare pagină a Evangheliilor cuprinde nenumărate pilde de iubire și îndemnuri pentru practicarea milosteniei.

Superioritatea milosteniei creștine stă în faptul că fiecare dintre noi trebuie să vedem în semenii noștri, frați și să facem pentru ei — în orice împrejurare — ceea ce am dori să ne facă ei nouă. Adevăratul creștin trebuie să-și simtă sufletul încărcat

de dragoste pentru aproapele, să trăiască în inima lui toată nenorocirea și durerea acestuia și să se uite pe sine în ajutorarea semenului său.

Mila sau caritatea creștină, văzută în adevărata lumină, nu este o simplă slăbiciune de ordin sentimental, ci un fericit prilej de răscumpărare a păcatelor și drum deschis spre zărilor veșniciei.

Prin actele de caritate și ajutorare a aproapelui — roade ale iubirii creștine — s'a revoluționat sub raport social dar mai ales moral societatea umană, înlocuindu-se egoismul și ura prin dragoste și înfrățire.

E suficient să ne întoarcem cu gândul la vechile agape, la care își potoleau foamea nenumărați oropsiți, din prisosul daniilor aduse de ceilalți creștini și dacă la acestea mai adăugăm și instituțiile pentru alicarea suferințelor umane, spitale, azile de bătrâni, orfani și văduve, ne vom putea face o icoană luminoasă despre minunatele și neprețuitele roade ale milei sau carității creștine.

Raportând aceste adevăruri la realitățile noastre, putem afirma cu satisfacție, că mila și caritatea creștină este o trăsătură dominantă și o notă caracteristică a poporului nostru.

Trecutul neamului românesc, ne oferă nenumărate chipuri de Domnitori, Voevozi, și fețe bisericesti cari au tradus în fapte caldelor sentimente creștine. Cele mai vechi și cunoscute, așezăminte spitalicești și de tămăduire a suferințelor trupesti și diferitele instituții de binefacere au luat ființă din generoasele sentimente ale acestora.

În fața acestor luminoase pilde ale trecutului — dela care am moștenit o tradiție și un îndemn, generația noastră

are obligație morală de a merge pe aceeași linie a aleselor virtuți străbune.

Războiul cu întreg cortegiul de victime și nenorociri, ne oferă atâtea posibilități și ocazii de a ne manifesta sentimentele de caritate și de ajutorare a aproapelui.

Glasul acestor desmoșteniți ai soartei ne cheamă și ne cer să ne deschidem baierile sufletelor noastre de creștini și de Români și să le întindem o mână de ajutor, o inimă caldă, o vorbă de mângâiere, o mărturie a dragostei noastre.

Preoțimea noastră. În special, va trebui să aibă o justă înțelegere a acestei chemări. Ei îi revine sarcina — în actuala orientare socială — de a organiza asistența orfanilor și a celorlalți năpăstuiți de relele războiului, invalizi, văduve și sinistrați. Slujitorii altarelor au o sfântă obligație de a menține pe plan de actualitate, acțiunea pentru ajutorarea aproapelui nostru.

Sufletul omenesc trebuie ținut mereu treaz și sensibil la tot sbuciumul semenilor lui. Căci numai prin dragoste și râvnă față de cei mulți și oropsiți putem participa la instaurarea păcii și fericirii pământeste și la dobândirea harului ceresc.

Pr. Prof. V. Turcan

Morții lor — martirii noștri

Par'ca trecut un veac de atunci. Uităm atât de repede noi oamenii! Și au fost totuși cinci ani în cari moartea s'a plimbat sfidătoare dela un capăt la altul al lumii. Eroi supraviețuitori își mai deapănă uneori triste dar totuși glorioasele amintiri în pagini de cărți sau coloane de ziare... Din vremurile de sânge și lacrimi, comandate de sbiri și mișei.

Intr'o toamnă însorită de 1939 a început tragedia. A continuat apoi și era aproape să nu se mai sfârșească dacă cei ce credeau încă în om și în forțele progresului n'ar fi biruit. Dar cum au biruit? Cu prețul vieții lor! Cu prețul vieții a milioane de oameni mici și mari, bărbați și femei. N'au fost toți creștini. Dar toți au crezut în Bine. Și s'au făcut de aceea ucenicii Binelui, ai lui Dumnezeu. Imi persistă mereu în gând scrisoarea unei martire pentru cauza umanității, româncei Olga Bancic care în nte de a fi decapi-

tată de Gestapo la 10 Mai 1944, scria fetiței sale Dolores: „Scumpa mea fetiță, draga mea. Mama ta scrie ultima ei scrisoare, micuța mea dragă. Măine 10 Mai, la ora 6 nu voi mai fi. Dragă mea, nu plânge, nici măicuța ta nu plânge. Mor cu conștiința împăcată și credința că vei avea un viitor mai fericit și mai tihnit decât mama ta care nu mai are mult de suferit. Fii mândră de mama ta, micuță scumpă. Am mereu chipul tău în fața ochilor... Fetița mea dragă, termin scrisoarea cu speranța că vei fi fericită împreună cu tăticul tău împreună cu lumea întreagă. Vă strâng la pieptul meu din toată inima, mult, mult. Rămâi cu bine dragostea mea, Măicuța ta „Olga Bancic“. (In Scânteia, Seria III, An. XVII, Nr. 1116, Marți 11 Mai 1948 p. 3).

Și sunt atâția cari au murit ca ea, pentruca să dea urmașilor mai multă fericire și dreptate. Ași voi să amintesc numai câțiva. I-am socotit frații mei și ai noștrii.

Unul e preotul *Yves de Montcheuil*, fost profesor de Dogmatică la Facultatea de teologie și apoi la Institutul din Paris. Căderea Franței l-a sgduit puternic. In 3 Iulie 1940 el scria: „Vom avea poate prilejul să știm ce înseamnă aceea a risca pentru asigurarea libertății Cuvântului lui Dumnezeu. Va fi momentul pentru a dovedi că tot ceea ce am spus înainte, era alt ceva decât vorbăria goală a unor oameni neamenințați de vreun pericol“. In decursul verii lui 1943 merse în Sud-Estul țării spre a lua contact direct cu grupele de studenți angajate în rezistență. Se reîntoarce un an mai târziu pentruca apoi din nou în Iulie 1944, după terminarea anului școlar, să plece la Vercors, unde-l chema strâmtorarea tinerilor francezi cari, în condiții eroice trăiau și mureau cel mai adesea fără asistență religioasă. Germanii atacând atunci acolo, el nu consimți să părăsească grupa pe lângă care se găsea atașat în trecere. Când lumea trebui să se retragă, el nu voi să părăsească pe cei răniți. Astfel fu prins în grotă de la Luire Joi 27 Iulie și — toți răniții fiind uciși — condus până la Grenoble... Știa că era condamnat. Tovarășilor de celulă le spuse că se pregătește să moară. Mărturisea deseori: „Sunt fericit, foarte fericit și dacă ar trebui să reîncep așa face același lucru“. Pe o mică bucată

de carton, găsită de abia la aproape un an în urmă, scrise un cuvânt de adio tatălui. În ziua de 10, către ora unsprezece seara, fu scos din închisoare împreună cu alții și condus la Poligonul de artilerie spre a fi împușcat. — Inapoi gării din Grenoble, la capătul unei lungi străzi care se numește azi „Drumul Martirilor“, într'un dreptunghi semănat cu pietricele, flancat de drapele în patru colțuri, au fost adunate spre a fi îngropate cincizeci de cadavre. Numai patru au fost identificate. Aici, sau poate puțin mai departe, în fundul vreunei gropi, printre boschete de verdeață, în acest pământ umezit de cele două râuri Isère și Drac, odihnesc rămășițele“ lui Yves de Montcheuil, mort pentru Hristos și pentru Umanitate. [cf. broșura Comandantului Lemoine (dom Guéret, O. S. B.) Vercors, Citadele dela résistance, Paris Nathan, 1945, și introducerea anonimului H. L. (poate Henri de Lubac) din volumul postum: Yves de Montcheuil, Mélanges théologiques, Paris, Anbier, 1946, pp. 7—20].

Altul, e scriitorul *Max Jacob*, evreu convertit la creștinism și mort într'un lagăr de concentrare dela Drancy, în 5 Martie 1944. Persecuția pornită contra celor dintr'un neam cu el nu l-a ferit nici pe dânsul. Încă din 13 Februarie 1942 scria: „Nenorocire! Am fost sfătuit să mă ascund și am plecat la prieteni, dispărut fără a lăsa adresă. Dar e un chin să rămâi fără vești dela familia amenințată și dela prieteni; m'am întors cu toate riscurile. Vai! incapabil de vreun lucru, în afară de acela de a tăia lemne, de a nu lăsa focul să se stingă, de a scrie epistole spre a salva pe unul și pe altul. Am un frate într'un lagăr din Compiègne, un altul deposedat, o soră bolnavă... Am alte supărări, fără a mai vorbi de tâmpirea completă și crescândă.“ Iar la 16 Aprilie: — „Sunt la Saint-Benoit de vineri: am stat o vreme la Quimper spre a-mi înmormânta sora mai mare moartă de supărare, moartă subit, dormind, se zice. Mi-am înmormântat de asemenea un frate mort ca martir în câmpul de concentrare dela Compiègne. A fost o altă groaznică călătorie pentru mine. Sunt nesimțitor și dur, mai mult dur decât nesimțitor...“

A murit neștiut de nimeni, în liniște, răpus de boala pe care i-o provocaseră asasinii săi. El care a scris: „Je trempe

mon roseau dans le sang de mon coeur“ (cf. Yvone Belaval, *La rencontre avec Max Jacob*, Paris, Charlot, 1946, pp. 53-54).

Un altul, de care am mai pomenit aiurea, e tot un francez, *Orves*. „Muri ca un cavaler, după ce sluji el însuși liturghia care, se bucura că va fi o liturghie în roșu, aceea a „Tăierii capului sf. Ioan Botezătorul“. „Ce potrivit patronaj“, spuse el tovarășilor de închisoare. Și după ce recită, în trăsură, rugăciunile celor în agonie, declară confesorului ce-l însoțea: — „Acum părinte trebuie să se cânte. Și el intonă imnul:

„In tăcerea dimineții

„O, Iisuse, coboară în sufletul meu“.

Astfel ajunseră la muntele Valérien cântând din toată inima:

„Inspiră-ne nouă strigătele puternice

Ale dragostei mai tare decât ura...

De aceea el ținu să spună consilierului de justiție care veni să-și exprime regretul de a nu-i fi putut obține grațierea: „Domnule, îți mulțumesc și, pentruca să se știe că un creștin moare fără ură, îngădueste-mi să te îmbrățișez“ (R. P. Riquet, *Notre Christianisme: aurore ou crépuscule*, în rev. Conferencia, Paris, 15 Ianv. 1948, p. 16).

Și apoi alții și alții. Ne-a vorbit despre ei Alexandru Jar în „Interogatorul“ (București, Socec, 1948) ori Paul Tillard în „Luptătorii din umbră“ (trad. E. Fulda, Buc., 1947) și, i-a înfățișat admirabila realizare a studiourilor sovietice, „Marite“ (cf. rev. Contemporanul, 18 Iunie 1948, p. 7 și: România Liberă — Magazin, 13 Iunie 1948, pp. 2, 5). Dar câți au rămas anonimi?! Uitați de toți, nu însă de Dumnezeu căruia se rugau cu toată ardoarea! Rugăciunea lor a consemnat-o Arthur Welton în „Prieres polonaises“ (Genève, A. Kundig, 1944):

„Un preot în genunchie în capelă, cu mâinile împreunate pe picioarele Fecioarei care, pare că și-a uitat propria suferință înaintea hohotelor de plâns ale următoarei invocări:

„— Din prăpastia nenorocirii noastre vin să-ți aduc povara mea la picioarele Tale, o Refugiu al păcătoșilor, pentruca să nu pier. Și vin să implor iertarea Ta pentru poporul meu și ajutorul Tău. Nu-ți închide ochii înaintea înspăimântătoarelor convulsii ale acestor trupuri, cari se forțează a vomita otrava urlă! Cine va

opri talazurile nenorocirilor cari urcă spre vrăjmașul înspăimântat de hidosul simulacru al tristei sale victorii, dacă nu vei da pace sufletelor și pământurilor noastre. Acum când mânia Ta a sosit, Doamne, când purtăm stigmatul infame ale opresiunii, noi am încercat măreția suferinții și am lăsat de-o parte orgoliul nostru în catedralele durerii. Dar nu îngădui Doamne, decât să obțin slavă din chinul meu! Dă-mi simțul umilinței pentruca să fiu demn de a fi servitorul Tău și al poporului meu! Turburat de scârba vrăjmașilor, eu vin să caut lângă Tine, Regina Ingerilor, pacea și dragostea, căci Tu ești aurora și, prin harul Tău voiui birui umbra urii. Tu ești dimineața și speranța mea este clară ca și gingășia Ta. Tu ești amiazul și focul Tău dă sufletului meu viața și căldura. Tu ești seara în care strălucește lumina dulce a păcii. Tu ești noaptea, mormântul care primește povara ispășirii mele. Sfântă Fecioară plină de har! Tu ești viața și mormântul meu, Tu ești viața și ziua mea. În tine ceasurile mele se împletesc într-o comună modestă și veșnică" (A. Welton, o. c. pp. 25—30).

Și rugăciunile lor au fost ascultate. Pe trupurile lor sfârtecate de martiri s'a înălțat o nouă lume, în care toți încearcă să se priviască ca niște frați. Fără nici o deosebire, de nici un fel. Așa cum a pus-o în lumină pastorul Gillouin care, prezentând pe fratele său întru Hristos preotul Dillard — ce trebuia să evoce în iarna lui 1941 figura gânditorului Bergson, de curând decedat, zise: „Un păstor protestant, prezintă un preot catolic, care va vorbi despre un filosof evreu" (Vercors, Tăcerea mării, Introd. de L. Boz, Buc., Cartea Rusă, 1945, p. 8).

Diacon N. Corneanu

Apelul adresat creștinilor din lumea întreagă de conducătorii bisericilor ortodoxe

Recent s'au încheiat la Moscova solemnitățile religioase organizate pentru aniversarea a 500 de ani dela dobândirea autocefaliei de către Biserica Ortodoxă Rusă. Cu acest prilej s'a ținut și o consfătuire la care au participat patriarhii și șefii bisericilor ortodoxe autocefale.

Totodată s'a adresat un apel creștinilor din lumea întreagă, în care, printre altele, se spune: „În aceste zile de sărbătoare când cinstim cei 500 de ani de existență a Bisericii ortodoxe

ruse autocefale, întindem mâna tuturor oamenilor. Pentru ca omul să fie un frate pentru om, și nu o fiară, noi propunem, ca unindu-ne frățeste eforturile, să-i desarmăm pe ațățătorii la o nouă catastrofă, pe cei care slujesc forțele întunecului, pe cei pentru care iubirea de pace și iubirea frățescă creștină au pierdut de mult orice sens. Ceeace ne îndurerează pe slujitorii Bisericii ortodoxe este faptul că ațățătorii la un nou războiu, fac parte din lumea creștină — catolică și protestantă. Suntem foarte întristați că în locul glasului păcii și al iubirii creștine din cetatea catolicismului — Vaticanul, și din cuibul protestanților — America, auzim binecuvântarea pentru un nou războiu și imnuri de laudă pentru bomba atomică și pentru alte invenții de acest fel, destinate nimicirii omenirii. Nimeni nu va contesta că imperialiștii teroriști mari și mici, dictatorii și cei cari urăsc omenii și-au asumat rolul satanic al instigatorilor și pregătitorilor unui nou măcel nebunesc între oameni.

„Dar noi — se spune mai departe în apel — reuniți aici în numele stăpânului lumii, Hristos, vom lupta împotriva tuturor atentatelor și acțiunilor îndreptate împotriva păcii. Prin unitatea noastră de gândire evanghelică și prin ferma și neșovăitoarea noastră conștiință, vom zădărnici orice plan de a dezlănțui un nou războiu pe pământul pe care nu s'au șters încă, sângele, lacrimile, suferințele și mormintele.

„Deaceea ne adresăm tuturor acelor care poartă numele de creștin, cu apelul de a se opune tuturor acțiunilor care contrazic chemarea și misiunea noastră creștină și care încearcă să facă din noi, dacă nu vom fi uniți, uneltele forțelor întunecului“.

Misiuni religioase

Sfințirea bisericii din VERENDIN

N'au trecut decât 6 luni dela sfințirea Sf. biserici din Luncavița, pentruca în ziua de 29 lunie a. c., să aibă loc sfințirea celei din Verendin. Ambele comune, vecine, au avut până în 1840 o singură biserică, iar dela această dată, se înalță Sf. locașuri în fiecare comună. Reparată în întregime, a primit abea acum în sfântul preșol moaștele sfințite, prin P. S. Sa Părintele Episcop Veniamin.

Comuna ia un aspect de sărbătoare. Străzile pline de ramuri verzi, drumul presărat cu iarbă și flori, casele împodobite cu covoare la ferestre, mulțimea credincioșilor înșiruită pe margini, așteptau sosirea P. S. Sale. Călăreți, în frumoase costume naționale, sunt primii soli trimiși întru întâmpinare.

În fața unui arc de verdeață, primarul comunei I. Velescu, întâmpină Arhipăstorul cu pâine și sare. Din partea școlii, vorbește inv. I. Popescu. La un alt arc de verdeață, P. S. Sa este întâmpinat de Secretarul P. M. R-ului, M. Gaița și N. Șerengău, din partea bătrânilor, cari urează înalțului oaspe bun scsit. Răspunde de

fiecare dată P. S. Sa, mulțumind fiecăruia pentru primirea și cuvintele frumoase exprimate.

În fața Sf. Biserici, un sobor de preoți, în frunte cu protopopul tractual I. Câmpianu, așteptă. Păr. T. Suru, parohul locului în calde cuvinte mulțumește P. S. Sale pentru oboseala luată, manifestând bucuria ce a cuprins întreaga comună prin venirea P. S. Sale și pentru actul măreț ce îl va săvârși. Păr. Suru face obișnuitul raport, printr'o incursiune în trecutul cel mai depărtat, enumerând toate înfăptuirile mari de seamă, neuitând sprijinul prețios al credincioșilor, cari i-au stat tot timpul într'ajutor. P. S. Sa, mulțumește Păr. Suru pentru frumosul raport, laudând vrednicia Sa și a credincioșilor Săi și împărțind arhieresti binecuvântări. Se începe actul sfințirii Sf. Biserici, după care urmează Sf. Liturghie, P. S. Sa fiind înconjurat de următorul sobor: Prot. Ic. Stfor. D. Iavorschi, Prot. I. Câmpianu, Prot. Dr. M. Bănescu, preoții: T. Suru-Verendin, A. Nicolici-Teregova, O. Trailovici-Iablanița, I. Rațec-Mehadica, I. Săbăilă-Luncavița, I. Adamescu-Domașnea și diaconul D. Băloni.

Răspunsurile liturgice au fost date cu măiestrie de corul bisericesc, condus de L. Vrăjitoriu.

La Priceasnă, P. S. Sa ține o emoționantă predică, care a înălțat și a mișcat sufletele credincioșilor până în cele mai ascunse și adânci cute, având dorul de a da un nou impuls operei de regenerare a vieții spirituale. Arată rolul și rostul bisericii în viața socială, îndemnând credincioșii ca să nu se abată dela învățătura propovăduită de preoți din biserică. Predica. P. S. Sale se împletește cu povești și sfaturi pentru propășirea în cele bune, ascultând sfaturile și îndemnul celor ce conduc destinele noastre.

La sfârșitul predicii, P. S. Sa mulțumește credincioșilor pentru primirea făcută, laudând strădaniile lor pentru munca și cheltuiala făcută prin repararea Sf. Biserici. Munca depusă de păr. T. Suru timp de peste 20 de ani în această parohie, este răsplătită de P. S. Sa prin acordarea binecuvântării de a putea purta *brâu roșu*.

Păr. T. Suru, profund emoționat pentru neașteptata bucurie, mulțumește P. S. Sale pentru distincția acordată, făcând promisiuni că aceasta îl va fi un îmbold la intensificarea zelului său pastoral în viitor.

După terminarea Sf. Liturghii, P. S. Sa stropește cu apă sfințită mulțimea credincioșilor, după care ieșind afară se întreține cu credincioșii și împarte copiilor cruciulițe, iconițe și cărți de rugăciuni.

Ajungând la casa parohială, o nouă operă edilitară a păr. T. Suru, P. S. Sa face sfințirea casei. Urmează masa comună, cu autoritățile comunale la care ia cuvântul P. S. Sa, laudând armonioasa conlucrare a tuturor oamenilor de bine din această comună.

Mai vorbesc: Păr. prot. I. Câmpianu, pr. T. Suru, Inv. pens. Velescu și N. Șerengău.

După revidarea oficiului parohial, P. S. Sa și suita se întorc la reședință, mulțumit de cele constatate.

Misiunea de pe muntele SEMENIC

Și anul acesta, P. S. Sa Episcopul Veniamin a ținut de a Sa datorie de a servi la Sf. Liturghie în Sf. Biserică de pe Muntele Semenic. Cu tot timpul ploios, Vineri 16 Iulie a. c., P. S. Sa însoțit de Prot. Dr. M. Bănescu consilier eparhial și de diaconulatedral D. Băloni, pleacă cu trenul la Reșița, de unde cu o mașină se îndreaptă spre Văliug, iar de aici cu funicularul pe munte. Aici, este așteptat de credincioșii cari se aflau pe munte precum și de copiii cari se aflau aici pentru recreație.

Duminecă 18 Iulie a. a., P. S. Sa servește la Sf. Liturghie, fiind înconjurat de următorul sobor: Prot. Dr. I. Ieremia-Reșița-montană, Prot. Dr. M. Bănescu, consilier eparhial, preoții M. Mănescu-Văliug, P. Albeanu-Călnic I. Meilă-Montiom și diaconul D. Băloni.

Răspunsurile liturgice sunt date de cantorii bisericestii din Văliug. La predică, P. S. Sa pornind dela cuvintele „Mare ești Doamne și minunate sunt lucrurile Măinilor Tale“, arată măreția cu care lumea este împodobită, arătând priceperea celui ce a orânduit toate în ea, asemănându-o cu o mare uzină, unde mâna conducătorului se vede în orice parte a ei, tot astfel în natură, mâna pricepută a lui Dumnezeu a așezat toate cu o măiestrie neegalată. Vorbește apoi despre fericire, făcând comparație, între cea vremelnică și cea veșnică despre credință și dragoste.

Predica P. S. Sale este plină de exemple și sfaturi adresate credincioșilor, cari în majoritate erau din câmpul muncii, trimiși aici pentru a-și mai descreții frunțile în priveliștea plăcută și aerul liniștit al muntelui, într'o odihnă bine-meritată, după un an de muncă asiduă.

Cuvintele dulci ale blândului Ierarh au străbătut sufletele credincioșilor aflați în biserică și desigur pe lângă odihna trupească am găsit și momente de reculegere sufletească.

După terminarea Sf. Liturghii, P. S. Sa stropește cu apă sfințită pe credincioșii prezenți, iar copiilor veniți aici spre odihnă, le împarte cruciulițe, iconițe și cărți de rugăciuni.

Din partea conducerii actuale a Soc. U. D. R. — naționalizată, a luat parte, Dl. I. Roșu, care în calitate de delegat al Societății a stat în permanentă apropiere a P. S. Sale. Au mai fost de față: Ing. Bălcu, șeful Șantierului Văliug, Dl. și D-na Dr. Șt. Galetariu din Timișoara, Dl. N. Șola notar, prof. Ciuclici, Florei ș. a.

Luni dimineața, prin același mijloc de comunicație ca și la urcări, P. S. Sa și suita coboară pentru ca a doua zi să ia parte la pelerinajul dela Mănăstirea de Maici, Sf. Ilie dela Isvor-Vasiova.

În Văliug, P. S. Sa vizitează terenul unde se va ridica mărețul baraj, precum și lucrările de pe șantier, Dl. Ing. I. Roșu, procuristul și conducătorul acestor lucrări, dând toate explicațiile necesare.

Coresp.

Pelerinajul la Sf. Mănăstire de Maici - Sf. Ilie dela Izvor, din VASIOVA

În ziua de Sf. Ilie 20 Iulie 1948 ctitoria călugărului Protosincol Macarie Gușcă, a avut parte și în anul acesta, ca și în cei mulți dinainte, de a primi în ziua praznicului „Sf. Ilie“, mulțimea credincioșilor, chiar și din satele cele mai îndepărtate ca Cireșul, de după Lugoj, Moldova nouă, cari dornici de reculegere sufletească, ascultând glasul conștiinței, s'au grăbit să alerge după alinare.

Cei mai dinăproape în procesiuni organizate, având în frunte pe preoții lor au ajuns în ajunul praznicului, astfel încât la ora 6 seara, când preoții: A. Simu, P. Barus, N. Ciurescu, C. Draghici L. Topală, Popovici și duhovnicul Mănăstirii, au început Vecernia, nu numai biserica, dar și curtea bisericii, au devenit neîncăpătoare.

De cu seară au sosit la Mănăstire p. cons. Dr. M. Bănescu, care s'a îngrijit de orânduirea serviciilor cerute de pelerini.

S'a văvârșit Sf. Vecernie cu litie, căruia i-a urmat Utrenia, numărul preoților mărindu-se cu încă noi veniți cu procesiune: Păr. Meilă Podgoreanu și Stocă.

În cadrul slujbelor acestora a cuvântat Păr. A. Simu din Ocna de fier despre „Minunea dela Iacul Vitezda“, cu mult efect.

În acest timp, preoții ceilalți, spovediau, făceau slujbe, sfințeau apa și săvârșiau Sf. Maslu.

Acestea continuând, până, la ora 9 dimineața când mai mărindu-se numărul preoților cu: Păr. Vuc, Stan, Albeanu și apropiindu-se timpul sosirii Prea Sf. Sale Părintelui Episcop Veniamin, se pregătesc de Sf. Liturghie și pentru întâmpinarea Prea Sf. Sale.

Preoții prezenți, având în frunte pe P. C. Părinte consilier referent Dr. Marcu Bănescu, asistat de Păr. diacon ceremonial Băloni, îmbrăcați în ornate strălucitoare, întâmpină pe Prea Sf. Sa, care sosește dinspre Bocșa-montană, împreună cu P. C. Păr. Protopop tractual Dr. Iorgovan și deputatul eparhial Inv. pens. D. Zgriban.

Corul copiilor ce se, adăpostesc în Edificiul Sf. Mănăstiri în Cămin de odihnă, întâmpină pe Prea Sf. Sa cu „Mulți ani trăiască“, iar Prea Cuvioasa Maică Stareță Agnia, prezintă Prea Sf. Sale tradiționala pâine și sare spre binecuvântare. Corul Maicilor intonează „Pre Stăpânul și Arhiepiscopul nostru Veniamin... în cântul căruia întregul convoi se îndreaptă spre locul pregătit pentru săvârșirea Arhierestii Liturghii.

Deși distanța, dela locul întâmpinării, până la cel al săvârșirii Sf. Liturghii nu trece peste 100 m. totuși a trebuit să treacă 20 de minute până ce Prea Sf. Sa, a ajuns din cauza, asaltării mulțimii credincioșilor.

Soborul preoților liturghiștitori e compus din: P. C. Sa Păr. consilier M. Bănescu; P. C. Sa Păr. Protopop M. Iorgovan Păr. Ioan Vuc, Simu, Barus, Podgoreanu Ierom. S. Cebrić duhovnicul Mănăstirii, Topală, Ciurescu, Stan, Meilă, Păr. din Valeapai și diaconul Băloni.

În cadrul Sf. Liturghii, Prea Sf. Sa, hirotoneste întru diacon pe teologul Octavian Găvan și tunde în monahism pe sora Măcrina Simici din loc. Impresionant moment, care a șters multe lacrimi. E ceva dumnezeiesc în această rânduală și câți și câte, nu se îndură și numărul tot mic rămân, al celor desăvârșiți. Au fost mărturisii mulți credincioși cari au fost împărtașiți de P. S. Sa.

După Parastasul întru pomenirea ctitorilor Sf. Mănăstiri, Prea Sfinția sa vorbește poporului blând, dulce, dar simțitor și deși era, ora 1 p. m. totuși răbdarea nu s'a pierdut și credincioșii, au ascultat cu luare, aminte încă 50 de minute cuvântul plin de înțelepciune al Arhipăstorului, care pornind dela versetul: „Nu numai cu pâine va trăi omul... (Mat. 4, 4) arată că deși avem de toate din cele trupești, totuși, am venit la la Mănăstire după hrană sufletească, pentru că lumea, aleargă după apa cea vie ca Samarineanca. Caută după învățătura lui Hristos care e cea mai perfectă, pentru că e bazată pe dragoste și din dragoste Izvorăște pacea pe care toți o dorim pentru care mereu ne rugăm „Pentru pacea a toată lumea“ „Cu pace Domnului să ne rugăm“

Hristos ne învață că toți suntem frați, pentru că avem un singur Tată pe Dumnezeu — Înaintea lui Dumnezeu nu este rang sau religie și încheie apoi cu îndemnul ca fiecare plecând de aici să se facă apostol al dragostei. Să ajutăm țara ca să înflorească. Să sprijinim domnia dreptății sociale.

Fiecare să-și cunoască scopul și calea în lume, pe cari săi le cordoneze spre binele și fericirea bisericii și a Patriei.

Miile de credincioși, ascultători, împrăștiați după ce Prea Sf. Sa i-a stropit cu apă sfințită în urma sfaturilor vor deveni tot, atâția vânători de oameni cari vor, aduce la lumină pe cei rătăciți. Prea Sfinția Sa a împărțit apoi credincioșilor iconițe, cruciulițe și cărți de rugăciuni.

„În timpul mesei servită la Stăreția Mănăstirii, Prea Sf. Sa s'a întreținut cu preoții asistenți iar P. C. Părinte consilier, M. Bănescu, a dat îndrumări atât preoților cât și maicilor.

Călugărul Macarie, a rămas iarăși numai cu ai lui, alături în mormânt de călugărul Vichente și cântat de bunele lui maici și surori cari l-au îngrijit până la ultima suflare, — dar nu va sta mult, numai cu ai lui, că anul va trece și un nou „Sf. Ilie“ se va prăznuși la Mănăstirea de pe Valea Godinovel.

Ciurescu

Pelerinajul dela

»IZVORUL MIRON« Românești

— Sf. Ilie 20. VII 1948. —

La loc pictoresc, an de an această sf. mănăstire adună la hramul său credincioși bănațeni și ardeleni, căci doar munții îi despart și formează osatura de granit a fraților de acelaș neam și lege.

Dela mari îndepărtări ca Rusca-mont. și Glimboca au venit pe jos pelerini cu preoți în frunte și au tras în seara hramului în jurul sf. lăcaș. Toată noaptea a fost petrecută în rugăciuni, cântări bisericesti, cuvântări și slujbe. Iar răsăritul soarelui i-a înconjurat pe toți în cântările Utreniei.

Sf. Liturghie a fost oficiată de Păr. Prot. Ioan Munteanu al Făgetului înconjurat de soborul a 14 proești și un diacon.

Din partea sf. Episcopii a fost delegat Pr. Ilie Câmpianu, care a predicat mulțimii.

Credincioșii au împreunat rugăciunile lor către Domnul Puterilor cu apa tămăduitoare a izvorului și s'au reîntors la căminurile lor întăriți sufletește și trupește.

Pelarinajul la Sf. Mănăstire dela Mrăcunea (Valea Dunării)

Ca și în anii trecuți și în acest an, la 15 August, Adormirea Maicii Domnului, se va prăznui hramul Sf. Mănăstiri „Mrăcuunea“ singura mănăstire pe teritoriul „graniței“. Sf. Liturghie va fi săvârșită de P. S. Sa Episcopul Veniamin și un mare sobor. Preoțimea din jur și poporul doritor de cele duhovnicești vor veni în număr cât mai mare.

INFORMAȚII

Delegația Bisericii Ort. Române, care a participat — în frunte cu I. P. S. Patriarh Justinian — la festivitățile jubiliare ale Bisericii Ruse și consfătuirea reprezentanților Bisericii Ortodoxe autocefale s'a reîntors la 4 August a. c.

Împreună cu delegația bisericii noastre a sosit în Capitală — în drum spre țară — și I. P. S. Ștefan, exarh al Bulgariei și I. P. S. Chiril mitropolitul Plovdivului.

În întâmpinarea delegațiilor, se găseau pe aeroport d-nii: Prof. Stanciu Stoian, ministrul Cultelor, Anton Alexandrescu, prin efor al Bis. Ort. Române, P. P. S. S. arhieriei vicari ai Sf. Patriarhii, consilierii patriarhali etc.

Ambasada sovietică a fost reprezentată prin d. Sutov.

D. ministru Stanciu Stoian, a urat delegațiilor bun venit, la care a răspuns I. P. S. Ștefan exarhul Bulgariei. Apoi I. P. S. Justinian a mulțumit guvernului român, pentru sprijinul acordat delegației, spre a putea participa la consfătuirea dela Moscova.

Vizitațiuni canonice În continuarea programului stabilit P. Sf. Sa Episcop Veniamin va face vizitațiuni canonice împreunate cu serviciul religioase în parohiile din Valea Dunării (clisură) și în partea de sud a protopopiatului Bisericii-Albe în zilele dela 13—25 August a. c.

Vizitațiunile se vor încheia cu două conferințe preoțești la Moldova Nouă și Sasca Română.

Consiliul de Miniștri, în ședința din 31 Iulie a. c., sub președinția d-lui primministru Dr. Petru Groza, a examinat și aprobat între altele următoarele proiecte:

Legea pentru reforma învățământului de toate gradele.

Legea pentru regimul general al Cultelor.

Legea pentru organizarea Ministerului Cultelor. Asupra lor vom reveni.

Noul episcop al eparhiei armene din România a fost ales în persoana P. S. Arhiman-drit *Vaskhen Belgian*.

Revenire la ortodoxie. Evlavioasa creștină Brândușa Stăngu din parohia Borlova, care cu mult mai înainte se lepădase de Biserica ortodoxă trecând în șirul sectei baptiste, revine iarăși la sânul Bis. ortodoxe mărturisind totodată: „am văzut că mai multă iubire și dragoste între frați găsesc la Bis. ortodoxă decât la secta baptistă.

Mulțumiri. Parohul Com. *Borlova D. Grama*, aduce mulțumiri credincioșilor din parohia sa, care au contribuit cu felurite sume benevole în folosul Sf. Biserici.

Suma totală, care s'a ridicat la 82 000 Lei, a fost investită pentru renovarea completă atât în exterior cât și în interior a sf. Biserici.

Bunul Dumnezeu că răsplătească faptele creștinilor din parohia Borlova.

Donații. Biserica ort. rom. din Călnic, protopopiatul Bocșei-montane se învrednicește pentru a doua oară de daniile mult grăitoare ale credincioșilor ei

Cântărețul de strană Petru Gâsca Nr. 9 (zis Uștâr) în etate de 76 de ani care cântă la strana bisericii de peste 50 de ani, donează bisericii lui din sat. l jugher de pământ azi în valoare de 50.000 Lei, drept mulțumită lui D-zeu că ia dat sănătate și putere de l-a preamărit cu cântarea lui din tinerețe.

Fapta lui grăiește de legătura sufletească indisolubilă și de sentimentul profund de jertfă ce-l au credincioșii noștri față de biserică și credința noastră strămoșească.

Bunul D-zeu cu harul său să-l mângăie în clipele bătrânețelor și să-l răsplătească cu darurile sale cele bogate dania făcută din inimă curată bisericii lui din sat pe care a slujit-o cu multă dragoste până la adânci bătrânețe.

PARTEA OFICIALĂ

NOTĂ OFICIALĂ

Nr. 2732 B. 1948

Onor. Minister al Cultelor Dir. Contabilității cu Nr. 23.660/1948, din 13 Iulie a. c. ne comunică următoarele: S. A. R. Tiparul Românesc din București prin adresa Nr. 549 din 14 Iunie a. c. înreg. la Nr. 23.660/1948 ne face cunoscut că în urma votării de către Adunarea Generală Națională a Legii Naționalizării în ziua de 11 Iunie a. c. întreprinderea a fost etatizată.

În consecință retrăgându-se mandatul vechiului Consiliu de Administrație al Societății, nu se va mai efectua nici o plată în contul Societății vechilor procuriști de cât aceluia ce se vor prezenta cu delegație specială semnată de reprezentantul Ministerului de Industrie, tovarășul Leon Apotecher.

Celor de mai sus se comunică P. C. Protopopi și C. Preoști spre știre și conformare.

Caransebeș la 21 Iulie 1948.

Consiliul eparhial

Circulară

Nr. 2383 B. 1948

Se comunică spre știre și executare, tuturor preoților parohi din eparhia noastră, următoarea hotărâre luată de plenul Sfântului Sinod, cu privire la inscripțiile din pisanile bisericilor cu caracter dinastic și anume:

„Toate cazurile de pisanii cu numele foștilor membri ai familiilor domnitoare vor fi semnalate Ministerului Cultelor spre a le cerceta prin organele sale și a lua măsurile de rigoare“.

C. parohi, vor raporta, în termen de 14 zile, Consiliului eparhial, dacă au astfel de cazuri.

Consiliul eparhial va comunica, mai departe, On. Minister al Cultelor toate cazurile semnalate.

Caransebeș din ședința Consiliului eparhial ținută la 15 Iulie 1948.

Consiliul eparhial

CONCURSE

2813 Es. 1948

Având în vedere că în Monitorul Oficial Nr. 164 din 19 Iulie a. c. se publică vacant pe data de 1 Iulie a. c. postul de contabil șef la cancelariile Consiliului nostru eparhial, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în Foia Diecezană pentru ocuparea acestui post.

Postul este prevăzut în bugetul Statului cu coeficientul de funcțiune 3,⁵⁰ pentru care Consiliul nostru eparhial nu-și ia nici o răspundere și l-se va achita celui ce va fi numit dela data recunoașterii sale în acest post de către On. Minister al Cultelor.

Solicitanții pentru ocuparea acestui post tehnic trebuie să aibă la bază absolvirea școlii comerciale superioare și practică de Contabilitate.

Tot odată să fie de religione ortodoxă.

Cererile însoțite de actele necesare vor fi adresate Consiliului nostru eparhial. Vor fi preferați absolvenții de teologie cari îndeplinesc condițiunile de mai sus.

Caransebeș la 23 Iulie 1948. 1—2

Episcop: Secretar eparhial:
† VENIAMIN Prot. P. Toma

În baza ordinului Venerabilului Consiliu Eparhial Nr. 1705 B. ex. 1948. se publică concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în Foia Diecezană, pentru ocuparea postului de paroh la parohia Globurău de cl. III Protopresbiteratul Mehadiei cu sediul în Orșova, devenită vacantă prin moartea preotului Iosif Dragoi, în următoarele Condițiuni.

I. BENEFICIILOR:

1. 32 jug. pământ parte arabil parte fână și moșie de pruni.

2. Casa parohială (3 camere grajd și toate depedințele necesare la o casă) și grădina Casei parohiale.

3. Venitele uzitate în parohie.

II. INDATORIRI:

Preotul ales este obligat a-și împlini toate

datorințele preoțești și pastorale, a predica regulat în fiecare Duminică și sărbătoare și a catehiza la școala primară, fără nici o altă remunerație.

Toate impozitele după beneficiile de mai sus cad în sarcina preotului ales.

Celce doresc să ocupe acest post, întrucât vor avea cvalificația cerută, pentru parohii de clasa III-a precum și binecuvântarea Prea Sfinției Sale Episcopului Diecezan, să-și înainteze cererile adresate Consiliul parohial din Globurău prin Prea Onorat Oficiu protopresbiteral al Mehadiei cu sediul în Orșova.

Reflectanții se vor prezenta, pe lângă prelabila încunoaștințare a Prea Onoratului Oficiu protopresbiteral, spre a-și arăta dexteritatea în oratorie, tipic și cântări bis. dar nu în ziua alegerii.

Globurău din ședința consiliului parohial ținută la 27 Iunie 1948.

Președinte:

Nicolae Goanță
adm. par.

Secretar:

Gheorghe Băcilă
inv.

Nr. 164/948

În conțelegere cu oficiul protopresbiteral al Mehadiei cu sediul în Orșova.

Iosif Câmpianu
protopop

1—2

Nr. 2745 B. 948

Acest concurs se aprobă și se dă spre publicare, cu aceea că, în baza aliniatului ultim al §-ului 29 din Regulamentul pentru parohii, și în baza deciziei consistorial, din 3 Martie 1914 și rep. 14 Aprilie 1914, Nr. 3058 B. ridicat la valoarea de concluz sinodal, cu Nr. protoc. 33 1914, se enunță obligamentul credincioșilor de a presta și birul parohial, care este o parte integrală și legală a dotațiunii preoțești.

Caransebeș din ședința Consiliului eparhial, ținută la 31 Iulie 1948.

Episcop:

† VENIAMIN

Consilier eparhial

Prot. Dr. Marcu Bănescu

COMISIA INTERIMARĂ A ȘCOALEI NORMALE DE INV. CARANSEBES

Nr. 1076/947-48

Publicațiune de licitație

Comisia interimară a școalei normale de învățători din Caransebeș publică licitație, care se va ține în 14 August 1948. la orele 11 a. m. în cancelărea școalei pentru aprovizionarea cu cca 1000 (una mie) Kg. brânză de oaie.

Licităția se va ține în conformitate cu art. 88-110 din Legea Contabilității Publice și normele publicate în Mon. Of. Nr. 127/1931.

Licitanții vor depune ofertele închise și sigilate cu o garanție de 5% din prețul licitat.

Ofertele se vor face în conformitate cu caetul de sarcini, care se poate vedea zilnic la direcțiunea școalei între orele 8—12 a. m.

Caransebeș, la 2. August 1948.

Președinte,

Bulea Ioan

Secretar,

Albu Constantin